

Ақийда дарслари (181-дарс). Нимадан ажабланасан?!



АҚИЙДА
181-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТҮЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ҮЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 17.05.2022 3968

باصأك وبتة ووزغ ناك امَل لاق هنع هلال يضر دي عس ي ب أ ن ع و أة ر ي ر ه ي ب أ ن ع
، ان ه دا و ان لك أف ان ح ض ا و ن ان ح ن ف ان ل ت ن د أ و ل ه ل ل ا ل و س ر ا ي : ا و ل ا ق ، ة ع ا ج م س ا ن ل ا
ل و س ر ا ي : ل ا ق ف ر م ع ا ج ف . « ا و ل ع ف ا » : م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا ل و س ر ل ا ق ف
ا ه ي ل ع م ه ل ه ل ل ا ع د ا م ث ، م ه د ا و ز ا ل ص ف ب م ه ع د ا ن ك ل و ، ر ه ط ل ل ا ق ت ل ع ف ن ا ، ه ل ل ا
ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا ل و س ر ل ا ق ف . ك ل ذ ي ف ل ع ج ي ن ا ه ل ل ا ل ع ل ، ة ك ر ب ل ا ب
م ي ج ي ل ج ر ل ا ل ع ج ف ، م ه د ا و ز ا ل ص ف ب ا ع د م ث ، ه ط س ب ف ع ط ن ب ا ع د ف . « م ع ن » : م ل س و
ع ط ن ل ا ي ل ع ع م ت ج ا ي ت ح ، ة ر س ك ب ر ح ا ل ا ي ج ي و ، ر م ت ف ك ب ر ح ا ل ا ي ج ي و ، ة ر ذ ف ك ب
ه ي ل ع م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا ل و س ر ا ع د ف : ل ا ق ، ر ي س ي ة ي ش ك ل ذ ن م
ا و ك ر ت ا م ي ت ح م ه ت ي ع و ا ي ف ا و د ح ا ف : ل ا ق . « م ك ت ي ع و ا ي ف ا و د ح » : ل ا ق م ث ، ة ك ر ب ل ا ب
ل ا ق ف ، ة ل ص ف ت ل ص ف و ، ا و ع ب ش ي ت ح ا و ل ك ا ف : ل ا ق ، ه و ئ ل م ا ل ا ع و ر ك س ع ل ا ي
ه ل ل ا ل و س ر ي ن ا و ه ل ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ن ا د ه ش ا : م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا ل و س ر
« ة ن ج ل ا ن ع ب ج ح ي ف ك اش ر ي ع د ب ع ا م ه ب ه ل ل ا ي ق ل ي ا ل

Абу Хурайра ёки Абу Саъид розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Табук ғазоти бўлганда кишиларни очлик тутди. «Эй Аллоҳнинг Расули, изн берсангиз, сувчи туяларни сўйиб, гўштини еб, мойини суртсак», дейишди. У зот:

«Шундай қилинглар», дедилар.

Шунда Умар келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули! Бундай қилсангиз, улов камаяди. Лекин сиз уларнинг зодларидан ортиб қолганини келтиришларига амр қилинг. Сўнгра уларга уни баракали қилишни Аллоҳдан сўраб дуо қилинг. Шояд, Аллоҳ ўшанда бир нарса қилса», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Хўп», дедилар-да, бир тери дастурхон келтиришларини сўрадилар. Уни олдиларига ёздилар. Сўнгра зодларининг ортиб қолганини келтиришга амр қилдилар. Бас, бир киши бир сиқим жўхори, бошқаси бир сиқим хурмо, яна бошқаси бир бурда нон келтира бошлади. Шундай қилиб тери дастурхонга озгина нарса йиғилди. Кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам барака сўраб дуо қилдилар-да:

«Идишларингизга олинглар», дедилар. Бас, улар идишларига олдилар. Ҳаттоки аскаргоҳда битта ҳам идиш қўймай тўлдирдилар. Тўйгунларича едилар ва ортиб ҳам қолди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ашҳаду ан лаа илааҳа иллаллоҳу ва анний Расулуллоҳи», қай бир банда шу иккиси ила шак қилмаган ҳолида Аллоҳга рўбарў бўлса, зинҳор жаннатдан тўсилмас», дедилар».

مَلَسُو هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ الْجَرَّ نَأْهُنَّ عُهُلَّ يَضَرَّ رِبَّاجِ نَعِ
هُتَّ أَرْمَ أَوْ هُنْمُ لُكْ أَيْ لُجَّ رَلَّ أَلَّازَ أَمَفٍ رِيَّ عَشَّ قَسَّ وَرَطَّ شُهُمَّ عَطَّ أَفٍ هُمَّ عَطَّ سَيْ
مَلَّ وُلَّ «لَأَقَفَ ، مَلَسُو هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ الْجَرَّ نَأْهُنَّ عُهُلَّ يَضَرَّ رِبَّاجِ نَعِ
هُتَّ أَرْمَ أَوْ هُنْمُ لُكْ أَيْ لُجَّ رَلَّ أَلَّازَ أَمَفٍ رِيَّ عَشَّ قَسَّ وَرَطَّ شُهُمَّ عَطَّ أَفٍ هُمَّ عَطَّ سَيْ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам келиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан таом сўради. Бас, у зот унга ярим васақ арпа бердилар. Ҳалиги одам, унинг хотини ва уларнинг меҳмонлари уни (тарозида) тортгунча еб турдилар. Бас, у Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келди. Ул зот унга:

«Агар тортмаганингда, ундан еяверар эдинглар, у тураверар эди», дедилар».

Иккисини Муслим ривоят қилган.

هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ الْجَرَّ نَأْهُنَّ عُهُلَّ يَضَرَّ رِبَّاجِ نَعِ هُنْمُ لُكْ أَيْ لُجَّ رَلَّ أَلَّازَ أَمَفٍ رِيَّ عَشَّ قَسَّ وَرَطَّ شُهُمَّ عَطَّ أَفٍ هُمَّ عَطَّ سَيْ
مَلَّ وُلَّ «لَأَقَفَ ، مَلَسُو هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ الْجَرَّ نَأْهُنَّ عُهُلَّ يَضَرَّ رِبَّاجِ نَعِ هُنْمُ لُكْ أَيْ لُجَّ رَلَّ أَلَّازَ أَمَفٍ رِيَّ عَشَّ قَسَّ وَرَطَّ شُهُمَّ عَطَّ أَفٍ هُمَّ عَطَّ سَيْ

هَدَيْتُ رَأْسَهُ وَأَنْهَاهُ نَمُّ الْإِذْمُ تَنْكَاحُكُمْ، بَعْجَتِ عَيْشِي أَمْ لَأَقُ! دَمْتُ تَنْكَاحُكُمْ
يَذُمَّتُ لَهَا أَوْرَاءُ الْمَسْجِدِ

Самура ибн Жундаб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга бир лагандаги таомни эрталабдан кечасигача еяверар эдик. Ўн киши турса, ўнтаси келиб ўтираверар эди», деди.

«У мададни нимадан олар эди?» дедик.

«Нимадан ажабланасан?! Анави ердан бошқадан мадад олмас эди», деб қўли билан осмонга ишора қилди».

Термизий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди